

در اثر غیبت از رحمت الهی محروم می گردیم.

شماره پرسش: ۹۹۷۸

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۶/۲۱ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام استاد: من خیلی سعی در غیبت نکردن دارم. اما گاهی فقط با همسرم حرف می‌زنم و افکار و قضاوت‌هایم را روی کسانی که به شدت ناراحتم کرده‌اند، می‌گم آرام‌تر میشم و بیشتر اوقات او کمک می‌کند چون مؤمن است. آیا پیش همسرم هم که هر دو یک تن به‌شمار می‌رویم غیبت محسوب می‌شود؟ مطمئنم اگر به او هم نگم دق می‌کنم. می‌دونم این مجوز غیبت نیست. اما گاهی که خیلی دلم می‌گیره با ناراحتی از آن‌ها که اذیتم کردند حرف می‌زنم. آیا من مجازات غیبت کردن را می‌کشم؟؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید طوری به موضوعات نگاه کرد و طوری خود را وارسته از موضوعات سطحی نمود که نیاز به غیبت پیدا نکنیم تا در اثر غیبت از رحمت الهی محروم گردیم. موفق باشید